

Анализ на политическия имидж на Красимир Каракачанов

Красимир Каракачанов завършва Софийския университет „Св. Климент Охридски“, специалност „История“ през 1990 г. През същата тази година той се появява в Македонския дом в София и по негови собствени твърдения става член на ВМРО-СМД. Началото на политическата му дейност е свързано с възродената на 16 декември 1990 г. Вътрешна македонска революционна организация - Съюз на македонските дружества. Още на нейния Учредителен конгрес е избран за секретар и остава такъв до 1995 г. От 1995 до 1997 г. е съпредседател на ВМРО, а от 1997 г. - неин председател.

През април 1999 г. К. Каракачанов се опитва да регистрира организацията като политическа партия въпреки съпротивата на членовете, които настояват, че истинската ВМРО никога не е била партия. Поради 14 фалшиви подписа съдът отказва регистрация¹. Година по-късно обаче ВМРО е регистрирана като партия след проведен конгрес.

През 1997 година, когато Красимир Каракачанов е депутат в 38 Народно събрание, не е осветен от Комисията по досиетата, тъй като е действащ агент. През 2007 г. официално е обявена неговата принадлежност към Шесто управление на ДС под псевдонима „Иван“.

През 1997 г. Красимир Каракачанов е член на Парламентарната комисията по национална сигурност. Същата година е избран за народен представител в 38-то Народно събрание (1997-2001 г.) от листата на СДС. ВМРО-БНД, заедно с движение „Гергьовден“ участва на парламентарните избори за 41-во Народно събрание, но не успява да влезе в парламента. Отново става депутат в 40-то (2005-2009 г.) Народно събрание, когато оглавяваната от него партия ВМРО-БНД влиза в коалицията „Български народен съюз“ (БНС) заедно с БЗНС-НС на Анастасия Мозер и Съюза на свободните демократи (ССД) на Стефан Софийански. БНС успява да вкара в парламента с 13 депутати, между които и Красимир Каракачанов. Той е народен представител и в 43-то Народно събрание. Кандидат е за президент на президентските избори през 2011 г., издигнат от политическа партия „ВМРО – Българско национално движение“. „Кандидатирам се, защото искам реално действащ български президент, а не декоративен. Искам президент, който няма бавачка в Брюксел, в Москва или във

---

¹ в. Новинар/ 14 декември 2001.